

Працюємо на Перемогу!

Перспектива

Працюємо для людей
Працюємо для України

Заснована в 1991 році

• СПЕЦВИПУСК ГАЗЕТИ •

№16 (1592) 22 квітня 2022 р.

ЗІ СВІТЛИМ СВЯТОМ ВЕЛИКОДНЯ!

Шановні країни, нетішинці, колеги!
Щиро вітаємо вас з Великоднем!

Для нас цьогорічне Світле Воскресіння особливе, бо підступні «підлати» та нелюди розпинають Україну, намагаються зламати дух українського народу. Але Правда завжди перемагає брехню! Щирість перемагає підступність! Україна воскресне, відродиться, підніметься у благодаті та буде взірцем для інших країн і народів.

У нашому світі чимало добра і чудес, але все це має цінність лише тоді, коли ми пам'ятаємо, що сила добра закладена, насамперед, у наших серцях.

Колектив Хмельницької АЕС з особливим почуттям відповідальності працює, аби світло та тепло, як символ утвердження і процвітання життя, були у кожній оселі.

Ми працюємо на Перемогу з Вірою та Надією!

Бажаємо, щоб незламна Віра давала нам сили, справжня Любов наповнювала гармонією, а райдужна Надія завжди осявала життєву дорогу кожного українця!

Христос Воскрес! Слава Україні!

Андрій Козюра, генеральний директор Хмельницької АЕС
Михайло Гук, голова ППО Хмельницької АЕС

ВІЙСЬКОВІ ПОДЯКУВАЛИ ПРАЦІВНИКАМ ХАЕС ЗА ДОПОМОГУ

Одним із напрямків допомоги Збройним Силам України, яку надає Хмельницька АЕС та її персонал, є виконання робіт на об'єктах військових.

Нещодавно від командування однієї із військових частин на адресу працівників транспортного цеху, які виконували роботи із завантаження, розвантаження, переміщення техніки, надійшли подяки.

Генеральний директор ХАЕС Андрій Козюра вручив це засвідчення вдячності двом працівникам ТрЦ, наголосивши на важливості наданої працівниками волонтерської допомоги. Керівник станції запевнив, що і надалі Хмельницька АЕС допомагатиме Збройним Силам України, для того, щоб якнайшвидше перемогти загарбників.

Фото Євгена Цибульського

У ПОСТІЙНОМУ КОНТАКТІ

На ВП ХАЕС налагоджений процес взаємодії між керівництвом та персоналом, метою якого є забезпечення ефективного потоку пропозицій стосовно покращення виробничої діяльності, створення каналів для обміну інформацією, регулювання та раціоналізація управлінського й організаційного потенціалу працівників ВП ХАЕС.

Така система напрацьована для реалізації можливості кожного робітника ВП ХАЕС, у тому числі конфіденційно, звернутися до керівника будь-якого рівня з ініціативами про вдосконалення виробничих й організаційних аспектів діяльності ВП ХАЕС, а також з інформацією про проблеми, помилкові дії тощо.

У відповідності до Положення про інформування керівництва щодо необхідності покращення виробничої діяльності

ВП ХАЕС у 2021 році до керівництва надійшло та розглянуто 141 звернення. Із метою мотивації персоналу відібрано 8 звернень, в яких вказаний автор, та проведено опитування серед керівників вищої ланки управління ВП ХАЕС для визначення найактуальнішої пропозиції щодо покращення виробничої діяльності ВП ХАЕС. За результатами проведеного анкетування переможцем став провідний інженер-радіофізик цеху радіаційної безпеки Олександр Андрійович Мілінчук з ініціативою щодо «Можливості організації курсів англійської мови (враховуючи специфіку атомної промисловості) на базі НТЦ».

У сьогоденних умовах процес взаємодії між керівництвом та персоналом залишається дійсним, надійшло 14 звернень, в роботі залишається 4 звернення.

«ДІ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ – ЦЕ ГЕНОЦИД»

Верховна Рада ухвалила Постанову про визнання злочинних дій російської федерації, що тривають на території України з 24 лютого 2022 року, геноцидом української нації. Знаково, що в цей момент у залі були присутні спікери Сенатів Польщі і Чехії – Томаш Гродський та Мілуш Вистрчіл.

У постанові депутати закликають правоохоронні органи України вжити заходів для забезпечення розслідування геноциду і притягнення винних до кримінальної відповідальності через механізми національного та міжнародного судочинства. Також депутати закликають іноземні держави та міжнародні організації сприяти розслідуванню злочинів РФ, її збройних формувань та репресивних органів на території України, забезпечити невідворотність покарання організаторів і виконавців цих злочинів, надати Україні необхідну зброю та іншу допомогу в протидії російській агресії.

Окрім цього, Кабмін має вжити заходів з ушанування пам'яті жертв геноциду української нації, надати допомогу потерпілим та родинам загиблих.

«Свідоме сплановане знищення, катування цивільних беззбройних жінок, дітей, літніх осіб на Київщині, Чернігівщині, Сумщині, Харківщині, Херсонщині, Запоріжжі, на Донеччині, Луганщині – це ніякий не конфлікт, не спецоперація, не ексцеси виконавців. Це результат ненависті до всього українського, яка так довго плекалася в російському суспільстві», – коментує народна депутатка Олена Копанчук.

За її словами, точну кількість жертв цивільного населення наразі назвати неможливо. Адже тривають військові дії у Маріуполі, Волновасі, Ізюмі, тривають пошуки загиблих у Бородянці та на інших територіях, що були окуповані росіянами.

Також російські військові свідомо знищують школи, пам'ятки, об'єкти культури, лікарні, машини швидкої допо-

моги. Всі ці дії супроводжуються відверто шовіністичними заявами російського керівництва про те, що України не існує як держави, і вона нібито є частиною російського культурного та історичного простору.

«Страшно усвідомлювати, що у 21-му сторіччі в Європі, яка ще пам'ятає болісні травми геноциду у Сребрениці, де болять рани Холокосту, знову злочинці та вбивці хочуть домінувати, – зазначає Олена Копанчук. – Винуватці зазначених злочинів понесли кару. На відміну від тих, хто організував Голодомор українців у 1932-33 роках.

Багато десятиліть знадобилося світу, аби нас нарешті почули. Нині Голодомор визнали геноцидом 18 країн. Щиро вірю, що визнання геноциду українців у нашій сучасній війні, станеться швидше. Аби пам'ять про закатованих ніколи не була стертою ворогом. Аби винні були покарані».

Депутатка наголошує: міжнародне право передбачає за вчинення геноциду міжнародну кримінальну відповідальність фізичних осіб. Судити може як компетентний суд України, так і міжнародний кримінальний суд.

При цьому особи, які здійснюють геноцид, підлягають покаранню, незалежно від того, чи є вони відповідальними за конституцією правителями, посадовими чи приватними особами.

«Покарання росіян за вчинення геноциду буде показовим ще й тому, що свого часу у 2015 році саме ця держава використала право вето при голосуванні за резолюцію, яка передбачала оголошення Радбезом ООН масове вбивство боснійців у Сребрениці геноцидом. Переконана, кожен повинен понести відповідне покарання. Злочини проти людяності не мають строку давності. А покарання росії як за вчинення злочинів, так і за ті, на які вона свідомо закрила очі, змінять на краще систему безпеки Європи та світу», – підсумувала народний депутат України Олена Копанчук.

НЕ БАЙДУЖІ!

Працівники ХАЕС та нетішинці відгукнулися на заклик голови ППО Хмельницької АЕС Михайла Гука зібрати гуманітарний вантаж для колег з міста Жовті Води.

Збір гуманітарної допомоги пройшов під гаслом «Творити добро легко». Небайдужі містяни приносили продукти харчування довготривалого зберігання, засоби гігієни, підгузки для немовлят та засоби догляду, щоб укомплектувати вантажівку для міста, яке перебуває у скрутному матеріальному становищі.

До комплектування долучилися волонтери логістичного центру Хмельницької АЕС, члени Організації молоді ППО ХАЕС. Спільними зусиллями тритонний гуманітарний вантаж було відправлено до м. Жовті Води.

МУЗИ НЕ МОВЧАЛИ

У палаці культури міста відбулась зустріч пошанувачів поетичного слова із учасниками літературної студії «Натхнення». Цього разу ведуча заходу Марія Леонідівна Омельчук запропонувала воєнне спрямування, адже рашистський напад на Україну збурило свідомість літераторів, переплавив природний гнів у концентровані рядки протесту і ненависті. Майстри слова читали вірші, сповнені болем, пронизані вірою у Перемогу. Звучали поезії Надії Гусарової, Миколи Ручького, Тетяни Захаревич-Любченко, Миколи Радиці, Віктора Гусарова, Тетяни Ходак, Івонни Олійник, Віри Шевчук.

Літератори розповіли про своє бачення перебігу подій, почуття, викликані дією окупантів, закликали до боротьби проти підступного ворога. Музи ліричної та любовної лірики, комедії, епічних та священних віршів, - Талія, Евтерпія, Ерато, Калліопа, Полігімнія, - поступились музам трагедії та історії - Мельпомені і Кліо. Бо нині Україна розмовляє високими словами гідності.

В ЄДНОСТІ – НАША СИЛА!

ЗА РОДИННИМИ НАСТАНОВАМИ

Дитинство Ніни Степанюк пройшло у селі Вельбівно, що на Рівненщині. Тут вона закінчила школу, а згодом поглиблювала знання за обраним фахом у рівненському виші. Професійна діяльність Ніни Степанюк пов'язана із будівництвом. Це відповідально. За сумлінну працю на її адресу немало схвальних відгуків. Але, як мовиться, не однією роботою живе людина.

...Село Вельбівно – унікальне. Поряд з ним тече величава Горинь, до якої підступають розлогі луки, що прихистили різних пернатих і дичину, служать пасовиськом для миролюбних корів. Селяни знають: щоденна праця прибавляє достаток та благополуччя. А щоб молоко та сир вдома мати – треба вранці недоспати. З малих років до селянської праці привчена і Ніна. Приваблювало дійство приготування у печі смачних страв, над якими чаклувала бабуся Марія.

Одного разу перед Великоднем мудра жінка запропонувала внучці взяти участь у приготуванні пасок. Найвідповідальнішим процесом у цій справі є приготування тіста з потрібною в'язкістю та точними компонентами солі, цукру, цукатів тощо.

Розпалювання печі – втасмичене дійство. Язики жовто-червоного полум'я повільно облизують дрова, перетворюючи їх на мерехтливі вулканки. Так піч набирає потрібну температуру. Головне – не прогавити момент закладання у черево печі пасок, бо виріб може стати недопеченим або пригорить.

Ті уроки Ніна Степанюк засвоїла на все життя. Згодом разом із мамою, Галиною Іванівною, готували усілякі смаколики до релігійних свят та родинних урочистостей.

Крім випікання пасок, Ніна добре опанувала технологію приготування м'ясних страв. Знову ж таки у цій справі без класичної печі ніяк не обійдешся.

– Напевно не можу сказати, коли на нашій садибі була змонтована піч, – згадує Ніна Степанюк, – але коли була малою, то її лагодили батько Яків із рідним братом.

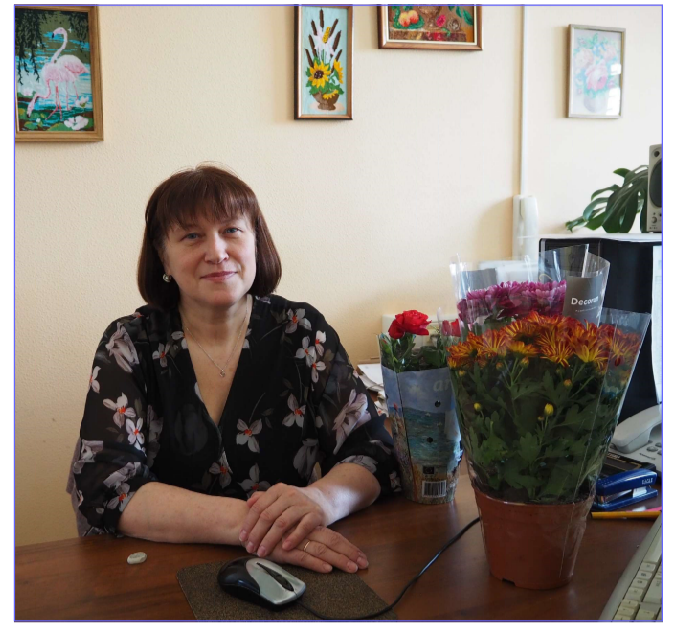
Нині з чоловіком Олександром та трьома дітьми знаходяться прихисток у батьківському будинку у Вельбівному сім'я Ніни Степанюк. У Нетішині занадто гамірно...

Біля батьківської хати Ніни Яківни з ранньої весни до пізньої осені милують око тюльпани, нарциси, іриси, хризантеми. Односельці дивуються, як вдається виплекати таке диво. Ця краса не дається просто, за кожною рослиною потрібен ретельний догляд. Потрібна неабияка праця.

Любов до краси наштовхнула жінку спробувати відобразити неповторність природи нитками на полотні. Так з'явилися перші вишиті пейзажі, натюрморти. Захоплення переросло у потребу душі, кожна чергова робота ставала довершеною. Проте їй весь час здається ніби оригінальної роботи ще не створено.

Одного разу відважилась взяти участь у виставці образотворчого мистецтва, яку організував Нетішинський міський краєзнавчий музей. Її витвори були представлені й на іншій цікавій виставці у навчально-тренувальному центрі електростанції.

Дбайлива мама та дружина Ніна Яківна подбала й про святковий гардероб. У чоловіка, синів та доньки є вбрання із оригінальними орнаментами. Для себе з нагоди ювілею вона також зробила подарунок – власноручно ви-

шиту сукню, на оздоблення якої затратила кілька місяців.

...Наближаються великодні свята. Над димарем у Вельбівному знову заструменіє цівка сивого диму, який запахне смакоту пасок та мазурок. А у радості прозвучить: «Христос воскрес! Воістину воскрес!»

Олександр Шустерук
Фото автора

А У ВЕСНИ СВОЇ ЗАКОНИ

Починають цвісти абрикоси – холодає. А потім зацвіте терен – знову похолодає. І так щороку... Спокон віків... На те вона і весна – у неї свої правила, свої закони.

А ще скоро Пасха. Треба все прибрати, вичистити, навести порядок. Щоб все до ладу було. І не тільки в хаті, а й навколо дому, у дворі, на вулиці, в місті. А ще ж є дачі, городи... Роботи – непочатий край! Треба поспішати, щоб все встигнути.

Тому і вибралась пенсіонерка Хмельницької АЕС на свою міні-толоку з благоустрою берега обвідного каналу вздовж вулиці Михайлова від кафе «Старий Томас» до перехрестя з проспектом Незалежності, де вони вже чимало років поспіль висаджують різноманітні дерева, доглядають за ними. У цих акцій навіть назва своя є – «Посади дерево – збережи планету». Адже треба було розгорнути землю навколо кожного деревця (а їх більше сотні!), оці-

нити його стан, сформувавши лунку, визначитись з фронтом робіт на найближчий час: де досадити, де підв'язати, де обрізати.

А щоб веселіше працювалось, ще й внуків з собою прихопили. І тут почався «лікбез»! А що це? А чому саме так? А звідки ви знаєте? І як ви взагалі розпізнаєте дерева? Розповідати та пояснювати дійсно було що. Адже яких тільки порід дерев там немає! Більше всіх – вишень та горіхів. А ще є абрикоси та персики, сливи та алича, горобина червона і чорноплідна, каштани кінський та їстівний, калина, бузок, дубочки, ліщина, ялинки, з екзотичних – жимолость, гортензії та лаконос американський.

Минулого року містяни мали можливість спостерігати, що серед дерев з'явилися 15 кущів жоржин. Факт мав місце завдяки автору цих рядків. Вирішила поекспериментувати: через люту зиму чимало молодих дерев загинуло (а може вкрали, а

може зламали – хто його зна?), тому лунки виявились порожніми, а посадкового матеріалу вже не вистачало. Зате на дачі на славу вродили жоржини. Їх було так багато, і вони були такі різні. Що змогла – роздала знайомим. Залишились одні червоні, два мішки. От і почала помаленьку перевозити їх в місто та висаджувати. І нічого, вирости та зацвіли. Не такі високі та пишні, як на дачі, але ж... А восени домовилась із міською службою озеленення, що ми їх викопаємо та передамо місту. Так і вчинили. Хоч нам пояснили, що план озеленення вже сформований, але десь знайти для них місце пообіцяли.

Тож нехай наші деревця (а деякі вже ДЕРЕВА!) ростуть, цвітуть та родять людям на радість і втіху.

Людмила Малько,
пенсіонер ХАЕС

ДО ПОЗИТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЧЕРЕЗ ТВОРЧІСТЬ

Старовинне місто Острог від початку війни Росії проти України взяло на себе тягар надійного тилу. Тут знайшли прихисток багато сімей вимушених переселенців із зони активних бойових дій. Чимало сімей змогли евакуюватись із дітьми. Саме вони стають вразливими від різних стресів, які породжені тривогою, страхом, переживаннями. Крім цього, спокій древнього міста у будь-яку пору доби часто порушують сирени, які нагадують про повітряну тривогу. Як у такій ситуації допомогти дітям? Ініціативу проявили художники.

Подружжя Артура Орльонова та Надії Стрижкової із Києва в Острозі у відкрили курси малювання для дітей-переселенців та острожан.

Про Острог Артур Орльонов знає не з розповідей. Він тут бував із виставками та брав участь у художніх пленерах. Кияни добре знайомі з мистецтвознавцем Миколою Бендюком, професором Національного університету «Острозька академія» Петром Кралюком.

Артур Орльонов народився у Ташкенті. Там же закінчив місцеве художнє училище. Згодом – київську академію образотворчого мистецтва, аспірантуру. Артур Олегович – сучасний український маляр-баталіст, він – головний художник студії Українського батального мистецтва. З 2009 року художник плідно працював над створенням робіт, присвячених славетним подіям і постатям в історії держави в рамках проекту «Україна: історія великого народу». Творчий доробок Артура Орльонова становить понад 200 праць. Картини митця перебувають у Центральному музеї Збройних Сил України, Львівській національній галереї мистецтв, На-

ціональному заповіднику «Хортиця» та у приватних колекціях. Твори Артура Орльонова різноманітні за тематикою: зображення подій з історії Київської Русі та Козаччини, релігійні теми, пейзажі різних міст світу, Громадянська війна у США, портрети тощо. Найвідоміша серія картин – це твори з життя українських князів Острозьких. Популярними є картини, присвячені Богданові Хмельницькому та Іванові Богуну.

За словами організаторів навчання, на уроки ходять більше 20 дітей, переважно молодшого шкільного віку. Вони не тільки малюють, але й слухають розповіді про художнє мистецтво, про відомих митців, опановують основи малювання.

– Діти всі події сприймають по-особливому, – розповідає Артур Орльонов. – Війна на них має дуже великий емоційний вплив. Щоб їх відволікти від теперішньої буденності, а заодно й навчити малювати, проводимо з дружиною свої уроки. Вона, до речі, також професійна художниця, працює в жанрі комп'ютерної графіки. Хочу зазначити, що для дітей малювання є невід'ємною частиною їхнього життя. Усі залюбки малюють чи то олівцями, чи то крейдою, чи камінцем. З часом, на жаль, у багатьох дітей тяга до мистецтва зникає. Тому наше завдання полягає в тому, щоб розвинути задатки дитини, розкрити їх, навчити розуміти художню творчість, щоб любов до прекрасного залишилася на все життя.

Кращі художні роботи дітлахів відправляються воїнам на передову.

Олександр Шустерук

Я – УКРАЇНКА!

Нещодавно я відзначила 29-й день народження. Він мав бути світлим і радісним, але душа рветься на шматки. Ніколи не могла подумати, що в цей день я відчуватиму такі суперечливі емоції – від страху й ненависті до віри, що все буде добре та невимовної вдячності усім тим, хто тримає фронт.

Наразі я не в яскравій сукні, а в спортивному костюмі, не в колі найрідніших, та й серед подарунків бажаю лиш одного – миру нашій Україні. Адже усе, що більш як місяць тому вважалося таким необхідним, виявилось зовсім непотрібним.

Ця страшна війна одна на всіх, де б ми не були. І ціль в усіх українців одна – перемогти цинічного, жорстокого російського ворога, нога якого ступила на рідну землю. Тому продовжуймо робити усе для того, аби швидше здобути таку бажану перемогу. Щодня, вкладаючи Соломію спати, я молюся за рідну Батьківщину, як ніколи раніше. А коли вдається допомогти людям, душа відчуває спокій.

Я пишаюся тим, що українка! Я пишаюся нашим народом!

Катерина Костецька

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

Засновник - адміністрація
і трудовий колектив
Хмельницької атомної
електростанції

30100, Хмельницька обл.,
м.Нетішин, вул. Лісова, 6,
редакція.
Тел.: редактор 6-37-85;
кор-т: 6-37-86;
www.xaes.org.ua

Зам. 900. Тираж 1000 екз. Обсяг 0.46 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Газета віддрукована у ДОД ЦГЗ ВП «Хмельницька атомна електростанція».
Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.

Головний редактор В.П. Гусаров, тел.: 6-37-84.
E-mail: gusarov.viktor@khnpa.gov.ua